HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

פיגח לר' יהודה. למרבי ליה לסמיכה לינטרין למעוטי מלפון: **וכי תימא מי לא** [י] **מעטיה.** מתוכו אתי מכנין אב כשאר מעטות שמעונין לפון הא לא מצית אמרת דמ"ל דבכלל יא] מעטה היא אלמי מרבי ליה לסמיכה ליפתוך קרא מעל רמש השעיר לסמיכה: **ופיפי.** סמיכת נחתן מכנין אב דמה מצינו בשאר מעטות יב] ללטעון סמיכה לף זה כן: יג] **אלא שעה מדורות לא ילפינן.** ו) היכלך אלמי לינטרין למעוטי מלפון: **לומו.** הקרבן בלפון אבל השוחט יכול לעמוד בלרום ושוחט בשכין לרוכה: **מקבל שומד בלפון.** מפרש בשחיטת קלשים בפ' מיזהו מקומן (דף מח.) דקלמר מעטת מנלן דבעי לפון לכתיב ושחט את החטאת במקום העולה ו) קבלה מנלן לכתיב בתריב ולקח הכהן מדם החטאת מקבל עלמו מנלן ולקח לו יקח יד]: **כן נלן קבע לו כלי.** סכין דשחיטה כתיב ביה וכשחיטה כתיב ויקח את המאכלת לשחוט את בנו (בראשית כב) טו] אבל בן עוף מליקתו בלפונו: **מחטאת.** גמרינן לחין לו זמן קבוע וטעון לפון וכל שכן פסח: **וקא פריך מה לחטאת שכן מכפרת על חייבי כריתות:** ומקמר **מאשם** מייתינן ליה. וקפריך מה לאשם שכן קדשי קדשים טז] קלשים תאמר בפסח דקדשים קלים הוא. מלמד פסח מלפון מהאי לינא מלימעיט: **דרכי אחייה לאו למעוטי שומט** יז) **בלפון.** דהאי מאומו דשעיר נפקא מלא למילף דמקבל עומד בלפון דסכי קאמר כי אחייה אין השוחט בלפון אבל מקבל בלפון ואי יח) קשיא לרבי אחייה לימא לומו בלפון ולא מקבל בלפון יט): **לפפה לוקה שתים כו'.** לאחייה גמר עבירה היא: **והאמרת מעשה יחידי היא.** ואמאי מחייבת ליה תרתי: **ערך הוא ואפה הוא.** יח) לאחייבי תרתי מתרוייהו יט): **ערך אבריה ואפה הוא.** מאחייה בלר מלא אחייה ואחייבי תרתי מלפפה כ] דגמר גמרה ומע"ג דחייב אבריה בעריה הוא מייב נמי עלה כדאמר נמי לקמן (דף נז.). להכיא ממאן דלמר מקבל בלפון מלקה כא] **כמקום שעושה מום.** היינו כל הגוף כדגרי: **כמקום שעושה** כא] **כו'. לזנו ועינו** ללא הדר בריה: **וכלבד שלא ישחוט על לומו המוס.** עד שיהא בו מום מעלמו דבכור לינו נאכל כמות שהוא על לומו המוס כב]: **ולא נשחט על לומו מוס** בג]. רבי שמעון לטעמיה דאמר בכור שאחזו דם מקיזין ו] אותו את הדם במקום עושין בו מום ואין מקיזין פ] את הדם במקום שעושין בו מום דברי ר"מ וחכ"א יקיז אף במקום שעושין בו מום דברי ר"מ כ)[על אותו מום] פ] ר"ש אומר אף

לרבות שעירי עבודת כוכבים לסמיכה. תימה תיפוק ליה מלתיתקות לפר הטלם דבר שלו ניבור כלתמרי בפרק ב"ש (זבחים דף מג.). תחטאת שלו שעירי עבודת כוכבים והתם מוכח לדבי שמעון נמי מתיא ויל דהתם היקישא ליתא אלא לגבי הזאה דווקא אי נמי מהיקישא לא הוה ילפינן מיניה אלא לענין שלא יהא טעון סמיכה ושחיטה בעזרה אבל לענין שיהא טעון שחיטה בלפון לא ילפינן מיניה דהא לא בעי שחיטה בעזרה ואי משום דכתיב בה [ושחט] אותו בלפון הא כתיב נמי בפר העלם דבר שלו ושחט אותו בלפון ואי משום דכתיב בה [ושחט] אותו בלפון הא כתיב נמי בפר יום הכפורים [ושחט] אותו בלפון ואי משום דכתיב בה [ושחט] אותו בלפון הא כתיב נמי בפר העלם דבר שלו [ושחט]